

Svenska Bankföreningen

REMISSYTTRANDE
2006-05-18

Finansinspektionen
Box 6750
113 85 Stockholm

”Förslag till föreskrifter och allmänna råd om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och till ändring av föreskrifter och allmänna råd om kapitaltäckning och stora exponeringar”

(FI Dnr 06-3562-200)

Sammanfattning av Bankföreningens viktigaste synpunkter

- Bankföreningen välkomnar Finansinspektionens uttalade målsättning att begränsa rapporteringsbördan avseende ny rapportering för finansiella konglomerat. Detta är i linje med regeringens uttalanden i propositionen om finansiella konglomerat.
- Trots denna målsättning skulle vissa delar av Finansinspektionens förslag till ny rapportering bli mycket betungande för de berörda företagen. Ett exempel på detta är förslaget att rapporteringen avseende ”betydande interna transaktioner inom finansiella konglomerat” ska omfatta uppgifter om ”högsta belopp under året”. Det är angeläget att så arbetskrävande uppgifter inte inkrävs. Även i andra avseenden bör den utökade rapporteringsbördan begränsas, bl.a. genom att Finansinspektionen, efter diskussioner med varje konglomerat, fastställer höga tröskelvärden/frigränser för konglomeratets rapportering.

G:\utr\ALLA\BGL\REMISS\Fin kongl föreskr - slutv - maj 06.doc

Postadress	Gatuadress	Telefon	Telefax	Bankgiro	Postgiro
Box 7603 SE-103 94 STOCKHOLM www.bankforeningen.se	Regeringsgatan 38	08-453 44 00	08-796 93 95	700-1779	505-8

1. Principiella synpunkter

1.1 Rapporteringens omfattning

Bankföreningen välkomnar att Finansinspektionen begränsar den föreslagna rapporteringen till en gång per år i avsikt att begränsa den nya rapporteringsbördan för de berörda företagen.

Föreningen anser dock att Finansinspektionens rapporteringsförslag i vissa avseenden är alltför långtgående. Detta utvecklas närmare i de följande avsnitten. Vi anser att FI i större utsträckning än i förslaget bör beakta regeringens uttalanden i proposition 2005/06:43 ”Finansiella konglomerat”. Där anges beträffande tillkommande rapportering av ett finansiellt konglomerats riskkoncentrationer och interna transaktioner att det är ”väsentligt att nyttan med rapporteringen vägs mot de tillkommande kostnaderna för berörda företag”.

Bankföreningen vill vidare framhålla att de flesta företagsgrupper, som enligt lagförslaget kommer att definieras som finansiella konglomerat, redan står under FIs konsoliderade tillsyn av bank- och försäkringsföretag. Det är viktigt att detta beaktas när FI överväger vilka ytterligare rapporteringskrav som ska införas. I FIs remissyttrande 2005-05-02 till Finansdepartementet framhöll FI bl.a. följande:

- ”Att Finansinspektionen redan i dag fokuserar mycket av tillsynen på koncerner och grupper gör att de nya föreslagna reglerna inte förändrar tillsynen i så stor omfattning ... Genom att informationen inom dessa områden” (interna transaktioner och riskkoncentrationer) ”delvis inhämtas redan idag, rör det sig snarare om en gradskillnad än en artskillnad vad gäller kraven på rapportering” (sid 3).

Dessa uttalanden i FIs remissyttrande har Bankföreningen tolkat som att kraven på ny rapportering bör vara mycket begränsade för de företagsgrupper som redan står under

FIs konsoliderade tillsyn av bank- och försäkringsföretag.

Vad beträffar rapporteringens omfattning vill Bankföreningen vidare betona vikten av att FI – efter individuella diskussioner med varje berört finansiellt konglomerat – fastställer höga tröskelvärden/frigränser för respektive konglomerats rapportering som ett led i målsättningen att begränsa den utökade rapporteringsbördan.

1.2 Riskkoncentrationer

Bankföreningen vill framhålla att riskkoncentrationer redan är föremål för tillsyn i enlighet med reglerna för stora exponeringar. Ännu mer kommer detta att bli fallet vid ikraftträdandet av de nya kapitaltäckningsreglerna; dessas ”Supervisory Review Process” kommer bl.a. att ägna uppmärksamhet åt koncentrationsrisker. En samordning av tillsynen av koncentrationsrisker enligt dessa olika regelverk är givetvis angelägen – dels för att åstadkomma en helhetssyn, dels för att begränsa den utökade arbetsbördan för såväl de finansiella företagen som FI.

1.3 Interna transaktioner

I ovannämnda proposition innehåller förslaget till ”Lag om särskild tillsyn över finansiella konglomerat” (5 kap 9 § andra stycket) följande definition av ”interna transaktioner”:

”Med en intern transaktion avses en transaktion genom vilken ett reglerat företag inom ett finansiellt konglomerat direkt eller indirekt anlitar ett annat företag inom samma konglomerat ... för att uppfylla en skyldighet, oavsett om den följer av avtal eller inte och oavsett om den förutsätter betalning eller inte”.

Denna definition i propositionen överensstämmer nära med direktivets definition (artikel 2.18) av ”transaktioner inom ett finansiellt konglomerat”.

Bankföreningen anser att lagförslagets definition av interna transaktioner är otydlig, vilket också har framförts, bl.a. i vårt remissyttrande 2005-04-21 till Finansdepartementet. Vi anser dock att definitionen är relativt snäv. Definitionen ger intryck av att begränsas till ”uppdragsavtal”.

Bankföreningen vill framhålla att vad avser rapporteringen av interna transaktioner anges i propositionen att det ”dessutom” (är) ”angeläget att den finansiella sektorns funktionssätt tas i beaktande. Inom finansiella företagsgrupper är det exempelvis vanligt att upplåningen sköts via en internbank som sedan distribuerar medel vidare ut till övriga företag i gruppen. I många fall rör det sig om betydande summor som dagligen på detta sätt fördelas inom en finansiell företagsgrupp. Även om de föreslagna rapporteringskraven för transaktioner endast innebär att rapportering skall ske vid vissa givna tillfällen, bör bl.a. sådana finansieringssystem beaktas vid utformningen av reglerna” (sid. 137-138).

Bankföreningen vill i anslutning till dessa uttalanden i propositionen framhålla att bland de vanligaste interna transaktionerna inom flera av de finansiella konglomeraten återfinns exempelvis så gott som dagliga transaktioner mellan gruppens hypoteksbolag och dess moderbank, som ofta står för en väsentlig del av hypoteksbolagets finansiering. Sådana transaktioner sker mellan kreditinstitut inom en företagsgrupp som en normal del av den löpande verksamheten. De beror på att bankkoncernen har organiserat sin verksamhet på så sätt att en väsentlig del av fastighetskrediterna formellt lämnas av ett särskilt hypoteksbolag i stället för direkt av banken. Om fastighetskrediterna i stället lämnas direkt av banken – vilket också förekommer – uppkommer inga ”interna transaktioner” som behöver rapporteras. Transaktioner mellan kreditinstitut inom en företagsgrupp är inte ”sektoröverskridande” i den bemärkelse som konglomeratdirektivet syftar till att övervaka – dvs. mellan kreditinstitut och försäkringsföretag.

Bankföreningen har i en skrivelse 2005-12-23 till FI framfört uppfattningen att den nya rapporteringen avseende ”interna transaktioner” endast borde omfatta ”sektoröver-

skridande” transaktioner mellan kreditinstitut och försäkringsföretag inom det nya företagsbegreppet ”finansiellt konglomerat”. Det är ologiskt om transaktioner mellan exempelvis en moderbank och dess hypoteksbolag – dvs. ”sedvanliga finansieringstransaktioner” – måste rapporteras bara för att dessa ingår i ett finansiellt konglomerat, medan motsvarande transaktioner mellan en moderbank och dess hypoteksbolag inte behöver ingå i den nya rapporteringen om de ingår i en företagsgrupp som saknar försäkringsföretag av viss storlek, dvs. inte definieras som ett finansiellt konglomerat.

Finansinspektionen har dock under hand gett uttryck för uppfattningen att EU-direktivet inte medger att transaktioner mellan kreditinstitut inom ett finansiellt konglomerat kan uteslutas från den nya rapporteringen.

I denna situation anser Bankföreningen det angeläget att FI – mot bakgrund av ovan nämnda uttalanden i propositionen om ”den finansiella sektorns funktionssätt” och att ”sådana finansieringssystem” (bör) ”beaktas vid utformningen av reglerna” – vid definitionen av ”betydande interna transaktioner” för varje finansiellt konglomerat fäster större vikt vid transaktioner som är ”sektoröverskridande” – dvs. transaktioner mellan gruppens kreditinstitut och försäkringsföretag – än vid ”sedvanliga finansieringstransaktioner” mellan gruppens kreditinstitut. Följden av detta bör bli att FI fastställer betydligt högre tröskelvärden/frigränser för rapportering av transaktioner mellan kreditinstitut inom ett konglomerat än för rapportering av ”sektoröverskridande” transaktioner mellan kreditinstitut och försäkringsföretag inom samma konglomerat.

Mot bakgrund av de krav som IAS 24 uppställer beträffande rapportering av transaktioner med närstående, innebär alla krav utöver rapportering av ”uppdragsavtal” (se våra ”definitionssynpunkter” överst på sid. 4 ovan) en dubbelrapportering för de institut och försäkringsföretag som tillämpar IFRS i sina räkenskaper. Det är i detta sammanhang värt att poängtera att IAS 24 har genomgått väsentliga förändringar till 2005, innebärande kraftigt utökade upplysningskrav. I de fall FI önskar vidga rapporteringen utöver vad som följer av ett rapporteringskrav för sektoröverskridande uppdragsavtal,

bör kraven utformas med beaktande av de krav som IAS 24 uppställer i syfte att inte i onödan ställa likartade krav på instituten som medför dubbelarbete utan att tillföra något mervärde.

2. Förslaget till föreskrifter och allmänna råd om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

2.1 Föreskriftstexten

2 kap 1 §

Finansinspektionen ska enligt denna paragraf fatta beslut om vad som är ”betydande riskkoncentrationer” respektive ”betydande interna transaktioner”, dvs. de beloppsgränser ovanför vilka rapportering ska ske.

Bankföreningen anser – mot bakgrund av ovannämnda uttalanden från regeringen och FI – att det är angeläget att FI fastställer höga ”frigränser” för den extra rapportering som ska tillkomma utöver redan existerande rapportering.

Den beloppsgräns för ”betydande interna transaktioner” som nämns i propositionen, och i direktivets artikel 8.1, är 5 % av konglomeratets totala kapitalkrav i de fall tillsynsmyndigheten inte har fastställt något annat. Även detta indikerar att beloppsgränserna ska sättas högt. Föreningen har i avsnitt 1.3 ovan framfört argument för att FI ska bestämma högre ”frigränser” för ”sedvanliga finansieringstransaktioner” mellan kreditinstitut i ett konglomerat än för ”sektoröverskridande” transaktioner mellan kreditinstitut och försäkringsbolag i ett konglomerat.

3 kap 10 §

Finansinspektionen anger ”När en bestämmelse i en finansiell sektor begränsar storleken på en post i kapitalbasen för ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat, ska begränsningen beaktas även vid beräkning av det finansiella konglomeratets kapitalbas”.

Bankföreningen vill framhålla att en sådan begränsning bör baseras på det finansiella konglomeratets kapitalbas – dvs. inte på ”företagets/bankens” kapitalbas. Eftersom det här gäller beräkningen av det finansiella konglomeratets kapitalbas, bör hanteringen i detta avseende vara konsekvent.

2.2 Blanketterna

Bilaga 1 ”Betydande riskkoncentrationer inom finansiella konglomerat”

Finansinspektionen föreslår i denna blankett ett stort antal rubriker – bl.a.

”Bransch/Produkt” och ”Geografisk marknad” – för rapporteringen.

Bankföreningen vill framhålla att en sektorrapporering redan lämnas i den officiella redovisningen.

Bilaga 2 ”Betydande interna transaktioner inom finansiella konglomerat”

Finansinspektionen föreslår på flera ställen i denna blankett att uppgifter ska lämnas avseende ”Högsta belopp under året”.

Bankföreningen vill framhålla att krav på rapportering av uppgifter om ”högsta belopp under året” skulle vara synnerligen betungande för instituten. Detta har vi framfört även tidigare till Finansinspektionen, dels vid möte i FIs referensgrupp, dels i en skrivelse till FI 2005-12-23. I sin Konsekvensutredning framhåller FI att man har ”valt en miniminivå för rapporteringen” (dvs. endast en gång per år, vilket Bankföreningen välkomnar) och att tillkommande kostnader för rapporteringen blir begränsade. Föreningen anser dock inte att detta blir fallet om ett institut måste avläsa uppgifter kontinuerligt under varje dag under hela året för att - en gång per år - kunna rapportera ”högsta belopp under året”. En särskild komplikation avseende en sådan rapportering är den kontinuerliga förändringen av valutakurserna för de berörda posterna, vilket påverkar beloppen storlek i svenska kronor. Bankföreningen anser det vara synnerligen angeläget att FI avstår från att kräva in dessa uppgifter.

Som stöd för vårt förslag att inte inkräva dessa uppgifter om ”högsta belopp under året” vill vi åberopa vad vi framfört ovan under avsnitt ”1.1 Rapporteringens omfattning”.

Rapportering av ”högsta belopp under året” skulle vara allra mest betungande för tabell ”A. Garantier och transaktioner utanför balansräkningen” (vari ingår derivattransaktioner). Tabell ”B. Poster som får ingå i kapitalbasen” berör färre transaktioner än tabell A, men även för tabell B skulle rapportering av ”högsta belopp under året” bli komplicerad på grund av kontinuerligt fluktuerande valutakurser.

Bankföreningen föreslår i stället för en löpande rapportering av ”högsta belopp under året” att FI vid platsbesök studerar de typer av transaktioner som bedöms vara intressanta.

Beträffande rapporteringen av ”betydande interna transaktioner anser Bankföreningen att FI bör klargöra om beloppen ska rapporteras brutto eller netto – bl.a. i tabell ”D. Lån (Värde per 31 dec)”.

2.3 Konsekvensutredningen

Bankföreningen har under avsnitt 2.2 ovan påpekat att FIs uttalande i konsekvensutredningen att tillkommande kostnader för rapporteringen blir begränsade inte gäller om företagen måste inrapportera ”högsta belopp under året”. För att kostnaderna ska bli begränsade fordras även att rapporteringsbördan i övrigt begränsas i linje med de synpunkter som Bankföreningen har framfört ovan.

3. Förslaget till ändring av föreskrifter och allmänna råd om kapitaltäckning och stora exponeringar

Bankföreningen vill framhålla att i proposition 2005/06:45 ”Finansiella konglomerat” föreslår regeringen en ändring i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som innebär att det blir tillåtet att undanta även exponeringar mot utländska koncernföretag

från begränsningsreglerna om stora exponeringar (6 kap 10 §). Nuvarande kapitaltäckningsföreskrift är otydlig beträffande vad som gäller för koncerninterna exponeringar vid beräkning av stora exponeringar.

Bankföreningen föreslår därför att Finansinspektionen gör ett förtydligande genom att lägga till ett nytt stycke i kapitaltäckningsföreskriften, under 12 kap 7§, av följande innebörd:

- Exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag som är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av behörig myndighet inom EES ska enligt 6 kap 10 § i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar undantas från begränsningsreglerna om stora exponeringar. Efter medgivande från Finansinspektionen får exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, som är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av behörig myndighet i tredje land, undantas.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Bengt-Göran Löwenthal

Jimmi Brink